

"İman, bir hüsn-ü münezzehe ve mücerredir." cümlesini izah eder misiniz?

İnsanın simasının güzelliği, müşahhas bir güzelliştir ve bu güzellik genellikle, "**cemal**" kelimesiyle ifade edilir. Onun, meselâ, ahlâkî güzelliği ise mücerred bir güzelliştir ve çoğu zaman "**hüsün**" kelimesinde ifadesini bulur.

Mücerret güzellik gözle görülemez, ancak bir tecelliyle kendini hissettirir. Meselâ, merhametin güzelliği, fakire verilen sadakada müşahhaslaşır ve seyredilir.

İlim de mücerret bir güzelliştir. Onun tezahürü de bir konuşmada, yahut makalede görülür. Misaller çoğaltılabilir.

Ve mücerret güzelliklerin en mükemmeli, imandır.

İman eden bir kalp, Allah'a teveccüh etmiştir, O'nun kitaplarına, peygamberlerine ve imanın diğer rükünlerine yönelmiştir. Güneşle sohbet eden bir ayna parlaklaşır, güzelleşir. Velînin huzurundan feyiz, âlimin sohbetinden ilim alınır.

İman da kalbi yüceltir, ziyalandırır, terakki ettirir, feyizlendirir, nurlandırır.

İmanın güzelliği, iman hakikatlerinin mücerret hüsnünden geliyor. Cennetin tarife sığmaz o muhteşem güzelliği, imandaki güzelliğin bir tezahürüdür. Kürsüdeki ihtişam ilmin haşmetindedir. Ve sofralar misafirin ev sahibi yanındaki hatırı ölçüsünde mükemmelleşir.